

Zagreb · Rijeka 2016
EUROPEAN UNIVERSITIES GAMES

IZVEŠTAJ SA EVROPSKIH UNIVERZITETSKIH IGARA ZAGREB-RIJEKA 2016

Ovogodišnje izdanje Evropskih univerzitetskih igara (EUG) održano je u dva grada, Zagrebu i Rijeci. Igre su trajale od 15-25. jula, a odbojka je igrana u Zagrebu od 18-24. jula. Meni je pripala velika čast i još veće zadovoljstvo da otputujem sa muškom univerzitetskom ekipom Niša i sudim ovo veliko takmičenje. Kao jedini sudija iz Srbije, osećala sam i veliku dozu odgovornosti, jer ipak dolazim iz zemlje osvajača brojnih medalja, a isto tako i brojnih kvalitetnih i cenjenih sudija.

Što se organizacije tiče, zamerki gotovo i da nema. Transport, smeštaj, privilegije uz dobijenu akreditaciju... sve odrađeno na vrlo profesionalnom nivou i uz obraćanje pažnje na detalje. Ne bih nabrajala imena sudija, jer nas je bilo preko 30 (ako baš nekoga zanima, neka me pita :D), od čega su gotovo četvrtinu činile sudije iz Hrvatske. Sastav sudija bio je "šarolik" u svakom smislu: značajno više muškaraca nego žena, godina od 20-65, većina sudija nacionalnog ranga, nekoliko sa nižim sudijskim rangovima i otprilike trećina sa rangom međunarodnog sudije.

Odmah po dolasku i preuzimanju akreditacija, smešteni smo u hotel "Panorama", udaljen dobrih 30 minuta pešačenja od Studenskog doma "Stjepan Radić", koji je bio pretvoren u EUG Village (zvaćemo ga kampus, po lokalnom). Međutim, ta udaljenost nije bila nikakav problem, iz 2 razloga:

1. Uvek smo imali na raspolaganju mini-ven ili automobil za transport do i od mesta odigravanja utakmica ili do kampusa;
2. Uz akreditaciju mogli smo besplatno da koristimo javni prevoz (tramvaje i autobuse).

U sobi na 15. spratu, sa možete misliti kakvim pogledom :D, čekala me je cimerka iz Banjaluke koja je stigla nešto ranije. Zatim smo u kampusu imali sastanak svih sudija, kratko predstavljanje i upoznavanje sa svim relevantnim informacijama:

- 2 mini-vena će uvek 1h i 30 minuta pre utakmice biti ispred hotela i voziti po 2 grupe sudija u po 2 različite sale (igralo se ukupno u 4 sale, sve sa tribinama, odlično opremljene i pripremljene za utakmicu);
- Izlazak na teren je 40 min pre početka utakmice, zvaničan dokument koji omogućava pravo nastupa igrača i trenera je akreditacija koje smo uvek proveravali;
- Mreža se meri na 30 min pre početka utakmice, žreb se obavlja na 20, zvanično zagrevanje počinje na 18 min, a završava 8 minuta pre početka utakmice;
- Himne se ne intoniraju, zastave su načelno bile zabranjene na dresovima, jer se radi o univerzitetima, ne o nacionalnim selekcijama, ali to pravilo nije u potpunosti poštovano, niti se oko toga pravio problem;
- Najava utakmice, predstavljanje igrača i sudija je uvek dvojezično (hrvatski i engleski), što nije nikakva novina za međunarodna takmičenja, ali je posebno naglašeno da se sudije i igrači ne okreću licem ka zapisničkom stolu, već ka publici prekoputa (opet, ništa novo, ali neke sudije su imale malu dilemu prvih nekoliko dana, kako da se "postroje" pred najavu);
- Igralo se sa 5 lopti uvek kada je bilo dovoljno sakupljača, tamo gde nije, igralo se sa 3. Brisači i brzi brisači bili su uvek prisutni i, moram da naglasim, posebno na muškim utakmicama, imali dosta posla, što je dovodilo i do produženih prekida;
- Sve do polufinalnih utakmica, bilo je prisutno po 2, za polufinala, finala i utakmice za 3. mesto po 4 linijske sudije, a na svim utakmicama pored zapisničara, bio je i asistent (samo u jednoj sali nije postojala mogućnost zvučne signalizacije, te je tu drugi sudija signalizirao zamene i TTO na 8. i 16. poenu);
- Utakmice su igrane u standardnim terminima 9:30, 12:00, 17:30 i 20:00h, osim poslednjeg dana, kada je dodat još jedan termin od 14:30 za utakmice za plasman od 5-16. mesta.
- Učestvovalo je 16 ženskih i 15 muških ekipa (među kojima su oba predstavnika Srbije osvojila bronzu :D)
- Delegata u pravom smislu te reči nije bilo, kontrolora suđenja još manje, ali su tehnički delegati bili gospodin Joerg Foerster iz Nemačke i Lars Rydland, međunarodni sudija iz Norveške.
- Tehnički sastanci nisu održani nijednom, jer je naglašeno da će se održati samo u slučaju da postoji potreba za istim. Sva komunikacija obavljena je preko mejla, uključujući i delegiranja, što nije bio problem, jer je wi-fi konekcija bila dostupna gotovo svuda i uvek.

Nakon žreba i određivanja sastava grupa, mogla sam na miru da ispratim finalnu utakmicu Svetske lige, a zatim prvog dana takmičenja (18.07.) ponosno izađem na teren kao predstavnik Srbije, (konačno) osvajača WL. Moj prvi nastup na međunarodnoj sceni bio je u ulozi Prvog sudije za ženskoj utakmici između ekipa Minho (POR) i Tallin (EST), sa kolegom iz Francuske. Lars je posmatrao utakmicu i porazgovarao sa nama ukoliko nakon utakmice, koja je završena 3:1. Što se mog suđenje tiče, samo je konstatovao da je moj dosuđen prelaz iz druge linije bio dobra odluka, dok je kolegi iz Francuske zamerio što je prilikom pokazivanja antene na svojoj strani, pokazao i na igrača (kako u pravilima i piše) i da "pomoćne znake" pokazuje niže, u nivou butine (što je opet suprotno onome što uglavnom delegati nama savetuju).

Drugog dana sudila sam kao Drugi sudija u večernjem terminu mušku utakmicu između Zagreba i (nakon spell-checka) Jyvaskyla (FIN), sa mladim kolegom iz Slovenije. Vrlo uzbuđljiva utakmica, završena je, nakon velikog preokreta, pobedom Zagreba 3:2. Moram da naglasim da je mladi kolega, koji sudi 3. rang u Sloveniji, imao malo problema sa kriterijumom odigravanja lopti, a zatim je i dao apsolutno bespotrebno žuti karton treneru Zagreba

nakon što me je samo zamolio da mu kažem šta se desilo, jer je bio okrenut leđima u momentu greške. Od tog momenta nakon svake "sumnjive" odluke, igrači obe ekipe okretali su se ka meni, očekujući da potvrdim da je Prvi sudija doneo dobru odluku, što je u mnogome otežalo moj posao i zahtevalo da vodim računa i o onome što je u nadležnosti Prvog sudije kako bih mogla da asistiram kolegi. Dobra stvar bila je što su ekipe poštovale fair-play, te je utakmica bez većih problema privedena kraju.

Trećeg dana, još jedna odlična utakmica u 5 setova. Odbojkašice Zagreba nadigrale su Minhen (GER) u borbi za 1. mesto u grupi. Na toj utakmici desila se jedna ne baš prijatna situacija. Naime, drugi sudija iz Finske pogrešno je informisao ekipu Zagreba o igračici koja treba da servira, jer nije ni proverio sa zapisničarem. Poen, kao i naredna 2, osvojila je ekipa iz Minhena. Sledeći osvaja Zagreb, koji sada ponovo servira. Drugi sudija, pre nego što sam dala znak za servis, prilazi klupi Zagreba, poziva igračicu koja je prethodno servirala i umesto koje je Libero u igri, da se vrati na teren, jer zapravo ona sada tek treba da servira. Pokušavam da dozovem kolegu da mi kaže o čemu se radi, on vrlo slabo govori engleski, što je dovelo do još većeg odugovlačenja i pretilo da se prekid produži značajno. Kapiten Minhena, logično, traži brisanje svih poena Zagreba i poen, kapiten u igri Zagreba mi objašnjava da su one pitale prethodno za servera. Opet, zahvaljujući fair-play i pravom sportskom duhu takmičarki, pre svega iz Minhena koje su vodile 21:15 i bez problema osvojile taj set, nastavljena je utakmica bez brisanja poena i dodatne problematike, koja bi sigurno podrazumevala moj odlazak do zapisničkog stola, jer je komunikacija između zapisničara i drugog sudije bila... nepostojeća, zbog obostanog nepoznavanja engleskog jezika. Iako su izgubile utakmicu na kraju, igračice Minhena su mi same posle utakmice rekly da je bolje što nisam prekidala utakmicu, jer su već svi u sali postali nervozni zbog već nastalog odugovlačenja. A zapisničar iz Hrvatske nije imao nikakav odgovor kada sam ga pitala zašto nije signalizirao pogrešnog servera. Mali savet mlađim sudijama: dobro naučite Pravila, jer ako ih znate "u prste", znaćete i kako svesno i "bezbolno" da ih prekršite. Naglašavam da ovo NIKAKO ne bi bila opcija da je u tom setu bilo rezultatske neizvesnosti i da je samo stanje igrača na terenu i odnos prema igri bio bilo drugačiji. Verujem da je ovo jedna u 100 situacija, kada je bolje zaobići Pravila, nego ih ispoštovati do kraja, jer bi se apsolutno narušila igra obe ekipe, koja se u 4. i 5. setu "usijala" i sve je rezultiralo odličnom utakmicom i iskazanim zadovoljstvom obe ekipe nakon završene utakmice.

Četvrti dan je bio dan pauze koji smo iskoristili za odlazak do jezera Jarun i gledanje beach-volley utakmica. Nakon toga usledile su eliminacione utakmice i utakmice za plasman. Sudila sam kao Drugi sudija utakmicu između Jyvaskyle i Valensije (ESP) sa kolegom iz Hrvatske, zatim kao Prvi sudija žensku utakmicu između Osijeka i Ljubljane sa kolegom iz Poljske, a poslednjeg dana kao Drugi sudija mušku utakmicu između

Zagreba i Wurzburga (GER). Sve utakmice prošle su bez problema i bez nekih specifičnih situacija o kojima bih pisala.

Pošto verujem da je već predug izveštaj (izvinjavam se, prvi put pišem sa ovakvog takmičenja pa nisam sigurna kako tačno to treba :)), reći ću samo da je opšti utisak da je takmičenje prošlo u apsolutno sportskom duhu, bez problema, da je organizacija bila vrlo dobra i da želim da svako od nas doživi ovakva, ali i još veća takmičenja.

Do (nadam se) sledećeg sličnog javljanja, ostavljam vas sa još par slika i zanimljivih kratkih informacija

Milica Lošić, nacionalni sudija

FUN FACTS:

- Sve utakmice odsudila sam sa muškim sudijama;
- Na 3 ženske utakmice bila sam 1. sudija, na 3 muške utakmice bila sam 2. sudija, naizmenično;
- U prva 4 dana sudila sam po jednu utakmicu u sve 4 sale gde se takmičenje održavalo (neke sudije su sudile u 2 ili 3 sale sve vreme);
- Sve sale imaju tribine sa minimum 300 mesta. Dom odbojke, koji je odmah pored kampusa i gde su se igrala finala i utakmice za 3. mesto ima oko 1000 mesta za sedenje;
- U salama je vlažnost vazduha za jutarnje utakmice bila preko 60%, a za večernje često i preko 70%;
- Sve utakmice igrane su Galla loptama, na koje su ekipe imale zamerke (a iskreno, imala bih i ja da sam igrač :));
- Zapisničari i linijske sudije su nekada imali i po 3, pa čak i sve 4 utakmice dnevno, zbog manjka sudija u Zagrebu, što je često dovodilo do njihovog očiglednog umora i pada koncentracije, iako ih treba pohvaliti za evidentan trud koji su ulagali;
- Nije postojala tačno određena grupa sudija koja će raditi zapisnik i druga koja će biti linijske sudije, već su se smenjivali (lični stav: bolje je kada se unapred odrede sudije i podele zaduženja, bolji je fokus sudija).

